

Příběh XX. stol

Lékařství v období socialismu

V dnešní době je kouzlem to, že je o nás téměř vždy dobře postaráno a s nejvyšší odborností postaráno. Dalo by se říct, že se někdy chováme neohleduplně k lidem, kteří nám chtějí pomoci, neb co se jí, to se přejí. Svým příspěvkem bych proto rád reflektoval příběh svého dědečka, který si prošel touto dobou, která nebyla jednoduchá pro nikoho, v první linii.

Můj dědeček to již od nepaměti neměl lehké. Byl narozen roku 1932 v Prostějově, kde vyrůstal v rodinném domě s rodiči a sestrou. V té době již v Itálii a v tehdejší Výmarské republice zuřila pokleslá ideologie fašismu, která následně vyústila v nejzrozsáhlejší konflikt v dějinách této planety. Naštěstí to dědeček ve zdraví přežil a mohl se úspěšně věnovat studiu. Co ovšem netušil bylo to, že doba, jež nastávala nebude tak úžasná jako byla prezentována. Dědeček se totiž neztotožňoval s komunistickou ideologií. Protože řekl nahlas, co si myslel, což v té době to nebylo žádoucí. Všechny tyto události se staly okolo roku 1959. Tehdy měl dědeček po studiích a nastupoval v nemocnici v Tišnově, která byla sice zastaralá, ale dokázala důstojně pečovat o pacienty a dávat jim to, co bylo nezbytně nutné. Bohužel tu dobu neminuly stranické intervence, které nadělaly chaos a upřednostňovaly "známe" stranických funkcionářů a jejich spolupracovníků nad jinými pacienty se stejnými potížemi. To dědečkovi to hodně vadilo, a proto nemá na to dobré vzpomínky. Na druhé straně měl jedinou jistotu a to, že lidé měli vždy dobrý přístup k péči a byly léčení pravými odborníky. Protože nic není černobílé. Proto budme rádi za dobu, ve které žijeme a myslíme na to, že vždy může být i hůř.

Jan Sitar

Gymnázium Brno Bystrc